កម្រងសៀវភៅគតិបណ្ឌិតតំបន់បូព៌ា

东方智慧丛书

និពន្ធនាយក: ថាំង វីនហួយ លីវ ជឺឈាង

主编：汤文辉　刘志强

ទីប្រឹក្សា: ហ្សាំង ប៉ៅឈុន

学术顾问：张葆全

ភាសាចិន - ខ្មែរ

汉柬对照

បញ្ញត្តិកូន

弟子规

និពន្ធដោយ: (រាជវង្សឆេង)លី យូសៀវ និងចៅ ឈុនរិន

原著：（清）李毓秀　贾存仁

បកស្រាយនិងវិភាគដោយ: ហ្វាន ហួជេ

释析：樊华杰

ពិនិត្យអក្ខរាវិរុទ្ធ: ហ្សាំង ប៉ៅឈុន

中文审读：张葆全

បកប្រែដោយ: វ៉ៃ លាវយូ

翻译：韦柳宇

ពិនិត្យនិងកែសម្រួលដោយ: ហេង ពិសិដ្ឋ

柬埔寨语审读：和平

គូររូបភាពដោយ: យីន ហុង ក្វាន់ រុលីន ឡាយ ជូនហ៉ៃ យ៉ាងយ៉ាង

绘图：尹红　关瑞琳　赖俊妃　杨阳

GUANGXI NORMAL UNIVERSITY PRESS
广西师范大学出版社

កម្រងសៀវភៅគតិបណ្ឌិត
东方智慧丛书
និពន្ធនាយកៈ ថាំង វឹនហួយ លីវ ជីឈាង
主编：汤文辉 刘志强
ទីប្រឹក្សាៈ ហ្សាំង ប៉ៅឈុន
学术顾问：张葆全

ភាសាចិន - ខ្មែរ
汉柬对照

បញ្ញត្តិកូន

弟子规

និពន្ធដោយៈ (រាជវង្សឆេង)លី យូសៀវ និងចៅ ឈូនរិន
原著：（清）李毓秀 贾存仁
បកស្រាយនិងវិភាគដោយៈ ហ្វាន ហួជេ
释析：樊华杰
ពិនិត្យអក្សរចិនៈ ហ្សាំង ប៉ៅឈុន
中文审读：张葆全
បកប្រែដោយៈ វ៉ៃ លាវយូ
翻译：韦柳宇
ពិនិត្យនិងកែសម្រួលដោយៈ ហេង ពិសិដ្ឋ
柬埔寨语审读：和平
គូររូបភាពដោយៈ យីន ហុង ក្វាន់ រុយលីន ឡាយ ជូនហ្វៃ យ៉ាងយ៉ាង
绘图：尹红 关瑞琳 赖俊妃 杨阳

州大学图书馆
藏书章

·桂林 គួយលីន·
GUANGXI NORMAL UNIVERSITY PRESS
广西师范大学出版社

© 2016 by Guangxi Normal University Press.
All rights reserved.

图书在版编目（CIP）数据

弟子规：汉柬对照 / 樊华杰释析；韦柳宇译；
尹红等绘. —桂林：广西师范大学出版社，2016.11
（东方智慧丛书 / 汤文辉等主编）
ISBN 978-7-5495-8539-7

Ⅰ. ①弟… Ⅱ. ①樊…②韦…③尹… Ⅲ. ①古汉语—启蒙读物—汉语、柬埔寨语 Ⅳ. ①H194.1

中国版本图书馆 CIP 数据核字（2016）第 167927 号

广西师范大学出版社出版发行
（广西桂林市中华路 22 号 邮政编码：541001
网址：http://www.bbtpress.com）
出版人：张艺兵
全国新华书店经销
广西大华印刷有限公司印刷
（广西南宁市高新区科园大道 62 号 邮政编码：530007）
开本：880 mm × 1 240 mm 1/32
印张：6.875 字数：104 千字 图：89 幅
2016 年 11 月第 1 版 2016 年 11 月第 1 次印刷
定价：68.00 元

如发现印装质量问题，影响阅读，请与印刷厂联系调换。

东方智慧丛书

学术顾问： 张葆全
主　　编： 汤文辉　刘志强

编辑委员会：
主　　任： 虞劲松　郭玉贤
委　　员： 才学娟　王　专
王　燕　杨远义
陈丕武　施　萍
梁嗣辰

翻译委员会：
主　　任： 黎巧萍　刘志强
覃秀红
委　　员： 王海玲　吴思远
张　蔚　沈　菲
欧江玲　徐明月
谈　笑　陶　红
黄兴球　覃海伦
韩艳妍

美术委员会：
主　　任： 柒万里　尹　红
委　　员： 卫阳虹　王雪峰
吕　鹏　刘　荣
关瑞琳　郑振铭
俞　崧　陶朝来
黄建福　蓝学会
戴孟云

កម្រងសៀវភៅគតិបណ្ឌិតតំបន់បូព៌ា

ទីប្រឹក្សា: ហ្សាំង ប៉ៅឈុន
និពន្ធនាយក: ថាំង វិនហ្វយ　លីវ ជីឈាង

គណៈកម្មការនិពន្ធ:
ប្រធាន: យូ ជីនសុង　កូ យក់ស៊ាន
សមាជិក: ឆៃ សៀជាន　វ៉ាំង ជាន់
វ៉ាំង យាន　យ៉ាង យ័នយី
ឆេន ភីអ៊ូ　ស៊ី ភីង
លាំង ស៊ីឆេន

គណៈកម្មការបកប្រែ:
ប្រធាន: លី ឆោភីង　លីវ ជីឈាង
ឈិន ស៊ាវហុង
សមាជិក: វ៉ាំង ហៃលីង　អ៊ូ ស៊ីយ័ន
ហ្សាំង វ៉ៃ　សឺន ហ្វៃ
អូវ ជាំងលីង　ស៊ូ មីងយៀ
ថាន សាវ　ថៅ ហុង
ហ្វាង ហេងឈាវ　ឈិន ហៃលុន
ហាន យានយាន

គណៈកម្មការរចនា:
ប្រធាន: ឈី វ៉ាន់លី　យីន ហុង
សមាជិក: វ៉ៃ យ៉ាងហុង　វ៉ាំង ស្វេហ្វឹង
ល្វី ភឹង　លីវ យុង
ក្វាន់ រុយលីន　ឆឹង ឆីនមីង
យូ សុង　ថៅ ចាវឡៃ
ហ្វាង ជានហ្វូ　ឡាន សៀហ្វយ
តៃ មឹងយូន

总 序

文化交流对人类社会的存在与发展至关重要。季羡林先生曾指出，文化交流是推动人类社会前进的主要动力之一，文化一旦产生，就必然交流，这种交流是任何力量也阻挡不住的。由于文化交流，世界各民族的文化才能互相补充，共同发展，才能形成今天世界上万紫千红的文化繁荣现象。[1]

中国与东盟国家的文化交流亦然，并且具有得天独厚的优势。首先，中国与东盟许多国家地理相接，山水相连，不少民族之间普遍存在着跨居、通婚现象，这为文化交流奠定了良好的地理与人文基础。其次，古代中国与世界其他国家建立起的“海上丝绸之路”为中国与东盟国家的经济、文化交流创造了有利的交通条件。

中国与东盟诸多使用不同语言文字的民族进行思想与文化对话，自然离不开翻译。翻译活动一般又分为口译和笔译两类。有史记载的

[1] 季羡林：《文化的冲突与融合·序》，载张岱年、汤一介等《文化的冲突与融合》，北京大学出版社，1997年，第2页。

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com

中国与东盟之间的口译活动可以追溯至西周时期，但笔译活动则出现在明代，至今已逾五百年的历史。

在过去五百年的历史长河中，东盟国家大量地译介了中国的文化作品，其中不少已经融入到本国的文化中去。中国译介东盟国家的作品也不在少数。以文字为载体的相互译介活动，更利于文化的传承与发展，把中国与东盟国家的文化交流推上了更高的层次。

2013 年 9 月，国务院总理李克强在广西南宁举行的第十届中国—东盟博览会开幕式上发表主旨演讲时指出，中国与东盟携手开创了合作的“黄金十年”。他呼吁中国与东盟百尺竿头更进一步，创造新的“钻石十年”。2013 年 10 月，习近平总书记在周边外交工作座谈会上强调要对外介绍好我国的内外方针政策，讲好中国故事，传播好中国声音，把中国梦同周边各国人民过上美好生活的愿望、同地区发展前景对接起来，让命运共同体意识在周边国家落地生根。于是，把中华文化的经典译介至东盟国家，不仅具有重要的历史意义，同时还蕴含着浓厚的时代气息。

所谓交流，自然包括“迎来送往”，《礼记》有言：“往而不来，非礼也；来而不往，亦非礼也。”中国与东盟国家一样，既翻译和引进外国的优秀文化，同时也把本国文化的精髓部分推介出去。作为中国最具人文思想的出版社之一——广西师范大学出版社构想了《东方智慧》丛书，并付诸实践，不仅是中国翻译学界、人文学界的大事，更是中国与东盟进行良好沟通、增进相互了解的必然选择。广东外语外贸大学和广西民族大学作为翻译工作的主要承担方，都是国家外语非通用语种本科人才培养基地，拥有东盟语言文字的翻译优势。三个单位的合作将能够擦出更多的火花，向东盟国家更好地传播中华文化。

联合国教科文组织的官员认为，“文化交流是新的全球化现象”。[1]我们希望顺应这一历史潮流与时代趋势，做一点力所能及的事。

是为序。

刘志强

2015 年 1 月 25 日

[1]《联合国教科文组织文化政策与跨文化对话司司长卡特瑞娜·斯泰诺的致辞》，载《世界文化的东亚视角》，北京大学出版社，2004年，第3页。

បុព្វកថា

ការផ្លាស់ប្តូរវប្បធម៌មានសារៈសំខាន់ក្នុងអត្ថិភាពនិងការវិវត្តនៃសង្គមមនុស្ស។ លោកសាស្ត្រាចារ្យ ជី ស៊ានលីន ធ្លាប់កត់សម្គាល់ថា ការផ្លាស់ប្តូរវប្បធម៌ជាកម្លាំងចលករដ៏សំខាន់មួយសម្រាប់ជំរុញឱ្យសង្គមមនុស្សបោះជំហានទៅមុខ។ អោយតែមានវប្បធម៌កកើតឡើង ប្រាកដមានការផ្លាស់ប្តូររវាងគ្នានឹងគ្នាជាពុំខាន គ្មានកម្លាំងអ្វីមួយ អាចរារាំងនូវការផ្លាស់ប្តូរបែបនេះឈ្នះបានទេ។ ព្រោះតែមានការផ្លាស់ប្តូរគ្នាទៅវិញទៅមកនេះ ទើបវប្បធម៌នៃគ្រប់ជាតិសាសន៍ក្នុងលោក អាចជួយបំពេញបន្ថែមគ្នា រីកចំរើនរួមគ្នា និងមានវិបុលភាពនៃវប្បធម៌ដ៏សម្បូរបែបក្នុងលោកនាសព្វថ្ងៃនេះ។[1]

ការផ្លាស់ប្តូរវប្បធម៌រវាងចិននិងបណ្តាប្រទេសអាស៊ានក៏ដូចគ្នាដែរ ហើយក៏មានលក្ខខណ្ឌអំណោយផលពិសេសថែមទៀតផង។ទីមួយ៖ ចិននិងប្រទេសមួយចំនួននៃអាស៊ានមានព្រំដែនជាប់គ្នា។ ការធ្វើចំណាកស្រុក តាំងទីលំនៅនិងការ

[1] ជី ស៊ានលីន៖ បុព្វកថានៃសៀវភៅ ការប៉ះទង្គិចនិងចុះសម្រុងគ្នានៃវប្បធម៌ បោះពុម្ពដោយគ្រឹះស្ថានបោះពុម្ពផ្សាយសកលវិទ្យាល័យប៉េកាំង ឆ្នាំ១៩៩៧ ទំព័រទី២។

ភ្ជាប់ចំណងសាច់ញាតិ រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍រវាងជនជាតិមួយចំនួន ជាមូលដ្ឋានគ្រឹះខាងភូមិសាស្ត្រនិងមនុស្សសាស្ត្រដ៏ល្អប្រសើរសម្រាប់ការផ្លាស់ប្តូរវប្បធម៌។ ទីពីរ៖ វិថីសូត្រសមុទ្រ ដែលបង្កើតឡើងដោយប្រទេសចិននិងបណ្តាប្រទេសផ្សេងៗទៀតតាំងពីដើមមកបានផ្តល់នូវផ្លូវចរាចរណ៍ដ៏មានសារៈប្រយោជន៍មួយក្នុងការផ្លាស់ប្តូរសេដ្ឋកិច្ចនិងវប្បធម៌រវាងចិននិងបណ្តាប្រទេសអាស៊ាន។

ចិននិងអាស៊ាន បើកកិច្ចសន្ទនាខាងមនោគមវិជ្ជានិងវប្បធម៌ ដោយប្រើនូវភាសានិងតួអក្សរខុសប្លែកពីគ្នា មិនអាចចៀសផុតពីការបកប្រែនោះទេ។ ការបកប្រែភាសាចែកចេញជាពីរប្រភេទ គឺការបកប្រែផ្ទាល់មាត់ និងការបកប្រែដោយសំណេរ។ ប្រវត្តិបកប្រែផ្ទាល់មាត់រវាងចិននិងអាស៊ាន ដែលមានកត់ត្រាទុកក្នុងឯកសារប្រវត្តិសាស្ត្រ បានចាប់ផ្តើមពីរាជវង្សស៊ីចូវមកម្ល៉េះ ប៉ុន្តែការបកប្រែដោយសំណេរវិញ ទើបតែចាប់មានកាលពីរាជវង្សម៉េងនេះដែលមានប្រវត្តិជាង ៥០០ឆ្នាំមកហើយ។ ក្នុងរយៈកាលជាង ៥០០ ឆ្នាំចុងក្រោយនេះ បណ្តាប្រទេសអាស៊ានបានបកប្រែអក្សរសិល្ប៍ចិនជាច្រើន ហើយស្នាដៃទាំងនោះ បានជ្រាបចូលក្នុងវប្បធម៌ជាតិនៃបណ្តាប្រជាជាតិអាស៊ាន។ ការបកប្រែស្នាដៃអក្សរសិល្ប៍អាស៊ានទៅជាភាសាចិន ក៏មានចំនួនមិនតិចដែរ។ ការបកប្រែទៅវិញទៅមកដោយមានអក្សរជាភ្នាក់ងាអំណោយផលដល់ការស្វែងបន្តផ្សព្វផ្សាយ និងការអភិវឌ្ឍវប្បធម៌នេះ ជំរុញការផ្លាស់ប្តូរវប្បធម៌រវាងចិននិងអាស៊ានឱ្យឈានឡើងដល់កម្រិតកាន់តែខ្ពស់មួយថែមទៀត។

នៅក្នុងពិធីបើកសម្ពោធពិព័រណ៍ចិន-អាស៊ានលើកទី១០ដែលរៀបចំធ្វើឡើងនៅទីក្រុងណាននីង ខេត្តក្វាងស៊ី ប្រទេសចិនកាលពីខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ លោកលីឃើឈៀង នាយករដ្ឋមន្ត្រីចិនបានថ្លែងសុន្ទរកថាជាគន្លឹះថា៖ ចិននិងអាស៊ានព្រួតដៃគ្នា បង្កើតឡើងនូវទសវត្សរ៍យុគសម័យមាស។ គាត់អំពាវនាវឱ្យចិននិងអាស៊ានបន្តខិតខំប្រឹងប្រែង រួមកម្លាំងកាយចិត្ត ដើម្បីឆ្ពោះទៅបង្កើតទសវត្សរ៍យុគសម័យត្បូងពេជ្រថ្មីមួយទៀត។ នៅក្នុងកិច្ចសន្ទនាគ្នាស្តីពីការងារនៃការបរទេសសម្រាប់ប្រទេសនៅជុំវិញខ្លួន លោក ស៊ី ជីនភីង ប្រធានាធិបតីចិនបានសង្កត់ធ្ងន់ថាយើង

គួរតែឃោសនាផ្សព្វផ្សាយនូវគោលនយោបាយផ្ទៃក្នុងនិងក្រៅប្រទេស ពិពណ៌នាអំពីចិនឱ្យគេបានដឹងឮ ផ្សព្វផ្សាយនូវទស្សនៈគំនិតចិនអោយរីកសព្វសាយ វេញបញ្ចូលរវាងសុបិនចិននិងបំណងចង់បាន ជីវភាពល្អប្រសើររបស់ប្រជាជននៃបណ្តាប្រទេសនៅជុំវិញ វេញបញ្ចូលរវាងសុបិនចិននិងទស្សនវិស័យសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍក្នុងតំបន់ ដើម្បីធ្វើឱ្យគំនិតសហគមន៍ជោគវាសនាតែមួយចាក់ឫសចូលក្នុងបណ្តាប្រទេសនៅជុំវិញ។ ហេតុដូច្នេះ ការបកប្រែស្នាដៃដែលជាវណ្ណកម្មនៃវប្បធម៌ចិនទៅជាភាសាអាស៊ាន មិនគ្រាន់តែមានអត្ថន័យជាប្រវត្តិសាស្ត្រដ៏សំខាន់ប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងបង្កប់នូវលក្ខណៈពិសេសនាសម័យបច្ចុប្បន្ននេះទៀតផង។

ទាក់ទងនឹងការផ្លាស់ប្តូរ រួមបញ្ចូលទាំងការទៅមករាប់រកគ្នា ក្នុងគម្ពីរលីជីមានឃ្លាមួយពោលថា "ការទៅមិនមក ពុំគួរសមទេ ការមកមិនទៅ ក៏ពុំគួរសមដែរ។" ចិនក៏ដូចបណ្តាប្រទេសនៃអាស៊ានដែរ បានធ្វើការបកប្រែនិងនាំចូលមកនូវវប្បធម៌នៃអរិយប្រទេសផង ផ្សព្វផ្សាយនូវវប្បធម៌ពិសេសនិងសំខាន់របស់ខ្លួនឯងសម្រាប់ឱ្យគេស្គាល់និងយល់ដឹងផង។ គ្រឹះស្ថានបោះពុម្ពផ្សាយសកលវិទ្យាល័យគរុកោសល្យខេត្តក្វាងស៊ី ដែលជាគ្រឹះស្ថានបោះពុម្ពផ្សាយប្រកបដោយផ្នត់គំនិតមនុស្សសាស្ត្រជាងគេមួយក្នុងប្រទេសចិន បានផ្តួចផ្តើមនូវគំនិតរៀបរៀងចងក្រងកម្រងសៀវភៅវប្បធម៌ចិនសម្រាប់អាស៊ាន ហើយចាប់អនុវត្តភ្លាមៗ ដែលនេះមិនត្រឹមតែជាកិច្ចការធំមួយ ក្នុងមជ្ឈដ្ឋានបកប្រែចិន និងមជ្ឈដ្ឋានមនុស្សសាស្ត្រចិនប៉ុណ្ណោះ ថែមទាំងជាជម្រើសមិនអាចបោះបង់បាន សំរាប់ទំនាក់ទំនងល្អប្រសើររវាងចិននិងអាស៊ាន ដើម្បីជំរុញឱ្យមានទំនាក់ទំនងល្អនឹងគ្នា កាន់តែយល់ដឹងគ្នានិងបង្កើនចំណងមិត្តភាពរវាងគ្នា។ សកលវិទ្យាល័យជនជាតិក្វាងស៊ី និងសកលវិទ្យាល័យភាសាបរទេសនិងពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិខេត្តក្វាងទុង ជាមូលដ្ឋានជាតិសម្រាប់បណ្តុះបណ្តាលនិស្សិតបរិញ្ញាបត្រជំនាញភាសាបរទេស (ភាសាមិនប្រើជាសកល) ជាអ្នកទទួលបន្ទុកសំខាន់ក្នុងការបកប្រែលើកនេះ មានសមត្ថភាពលើសគេក្នុងការបកប្រែភាសាអាស៊ាន។ កិច្ចសហប្រតិបត្តិការនៃភាគីទាំងបី ប្រាកដជាមានការប៉ះទង្គិចខាងផ្នត់គំនិតកាន់តែច្រើន ហើយផ្សព្វផ្សាយវប្បធម៌ចិនសម្រាប់

បណ្តាប្រទេសនៃអាស៊ានឱ្យកាន់តែច្រើនសម្បូរថែមទៀត។

មន្ត្រីអង្គការយូណេស្កូនៃអង្គការសហប្រជាជាតិកត់សម្គាល់ថា ការផ្លាស់ប្តូរវប្បធម៌ជាបាតុភូតសកលភាវូបនីយកម្មដ៏ថ្មីមួយ។[1]យើងខ្ញុំមានបំណងធ្វើទៅតាមលទ្ធភាពខ្លួន ដោយស្របតាមទំនោរថ្មីនៃស្ថានការណ៍យុគសម័យនេះ។

ខ្ញុំសូមដាក់ជាបុព្វកថា។

លីវ ជឺឈាង

ថ្ងៃទី ២៥ ខែមករា ឆ្នាំ ២០១៥

[1] សុន្ទរកថារបស់ប្រធាននៃនាយកដ្ឋាននយោបាយវប្បធម៌និងឆ្លើយឆ្លងអន្តរវប្បធម៌នៃអង្គការយូណេស្កូក្នុងសៀវភៅ ចក្ខុវិស័យអាស៊ីបូព៌ានៃវប្បធម៌លោក បោះពុម្ពដោយគ្រឹះស្ថានបោះពុម្ពផ្សាយសកលវិទ្យាល័យប៉េកាំង ឆ្នាំ២០០៤ ទំព័រទី៣។

此为试读，需要完整PDF请访问： www.ertongbook.com

弟子规

បញ្ញត្តិកូន

前　言

中华文明历来重视儿童教育，有关儿童教育的文献也非常多，《弟子规》是其中的代表之一，它流传广泛，影响深远。

《弟子规》原本是中国学者李毓秀于清朝康熙年间（公元1662—1723年）编写的一本用于教育儿童的小册子，后经贾存仁于清朝乾隆年间（公元1736—1796年）修订，并命名为《弟子规》。它根据儒家经典《论语》的“学而”篇第六章“弟子入则孝，出则弟，谨而信，泛爱众，而亲仁。行有余力，则以学文”而阐发，全文只有1080个字，却包含了儒家提倡的孝、悌、忠、恕、礼、义、谨、信、爱众、亲仁、立志、勤学等重要思想，提出了许多为人处世的行为规范，是儒家思想启蒙教育的重要读本。

“弟子”有两个基本意思：一是指年幼的人，即少年儿童；二是指跟随老师读书学习的学生。“规”是指规范。“弟子规”就是子女或者儿童、学生应该明白的做人、做事的礼仪和规范。儿童时期，人的心智未成熟，容易受外界的影响，因此成长环境和学习内容在此时

显得至关重要。《弟子规》引导孩子从小培养良好的生活习惯、优雅的举止和博爱的心胸，为人生奠定良好的基础。

《弟子规》形式上是三字一句、四句一韵，全文分为五个部分：总叙；入则孝，出则弟；谨而信；泛爱众，而亲仁；有余力，则学文。它文字浅显易懂，朗朗上口，说理简明具体，循循善诱，从清朝中晚期开始，就成为广泛流传的儿童启蒙读物。直到今天，《弟子规》仍然是许多中国父母和中小学选用的重要教育读物。儿童学习并背诵了《弟子规》，其中重要的道德观念、行为规范也就铭记于心了。

《弟子规》虽是童蒙读物，却有超越童蒙读物的普遍价值，不仅值得儿童读诵学习，也可供成人阅读体悟；不仅适合中国人学习，也可供世界各国人民观览。“不力行，但学文，长浮华，成何人；但力行，不学文，任己见，昧理真”体现一种文行并重、知行合一的认知世界的态度；“凡取与，贵分晓，与宜多，取宜少；将加人，先问己，己不欲，即速已”体现了互相尊重的人群相处之道；“能亲仁，无限好，德日进，过日少”体现了一种不断改造、发展自我的进取精神；“凡是人，皆须爱，天同覆，地同载”体现了平等、博爱的普世价值观。《弟子规》中的这些生活规范和礼仪在当今社会依然适用，所倡导的许多为人处世原则，可以作为人类共同的精神财富，代代相传。

中国文化重视家庭教育，重视伦理道德教育，与《弟子规》同类的古代童蒙教材还有《三字经》《百家姓》《千字文》，它们形式各有特点，内容各有侧重，共同构成了历史悠久、内容丰富的中国传统童蒙教育体系，都有在新时代传承学习的价值。

本书对《弟子规》全文进行了通俗易懂的释析，并配绘精美插图，期待这一人类教育智慧的经典能在当今时代得到更广泛的传播。

អារម្ភកថា

ប្រទេសចិនយកចិត្តទុកដាក់នឹងការអប់រំកុមារាកុមារីតាំងពីយូរយារមកហើយ។ ឯកសារស្តីពីការអប់រំកុមារក៏មានច្រើនដែរ។ បញ្ញត្តិកូន គឺជាឯកសារតំណាងមួយក្នុងចំណោមឯកសារទាំងនោះ។ សៀវភៅមួយក្បាលនេះពេញនិយមជាខ្លាំង ហើយបានជះឥទ្ធិពលទូលំទូលាយនៅក្នុងប្រទេសចិន។

បញ្ញត្តិកូន ដំបូងចងក្រងឡើងដោយវិទូម្នាក់ ឈ្មោះ លី យូសៀវ (Li Yuxiu) ដែលរស់នៅក្នុងរជ្ជកាលឆេង (គ.ស ១៦៦២-គ.ស ១៧២៣) ដើម្បីអប់រំកុមារាកុមារី។ក្រោយមក សៀវភៅនេះត្រូវបានកែតម្រូវដោយចៀ ឈុនរើន(Jia Cunren) (គ.ស ១៧៣៦-គ.ស ១៧៩៦) ហើយដាក់ឈ្មោះសៀវភៅនេះថា បញ្ញត្តិកូន ។ សៀវភៅមួយក្បាលនេះ គឺយោងតាមជំពូកទី៦នៃភាគ "ការរៀនសូត្រ" ក្នុង លូនអ៊ី (ការទូន្មានរបស់ ខុង ជឺ) គឺនិយាយអំពីចូលផ្ទះគោរពមាតាបិតា ចេញពីផ្ទះរាប់អានបងប្អូន ប្រកបដោយការប្រយ័ត្នប្រយែងនិងភាពជឿជាក់ ស្រឡាញ់មហាជន សេពគប់អ្នកមានគុណធម៌ មានពេលវេលានិងចិត្តចង់រៀន ទើបទៅរៀនសិក្សាសៀវភៅគម្ពីរ។ ពិតមែនតែសៀភៅមួយនេះ មានតែអក្សរចិន ១០៨០តួ ក៏ប៉ុន្តែវាបានរួមបញ្ចូលនូវគំនិតសំខាន់ៗក្នុងគតិវប្បធម៌រួ(គតិវប្បធម៌ក្នុងលទ្ធិខុងជឺ) ដូចជា

ស៊ាវ(កតញ្ញូតាធម៌) ធី(ប្អូនស្រឡាញ់បង) ចុង(ភក្តីភាព) ស៊ូ(អត់ឱន អត់ទោស អធ្យាស្រ័យ) លី(ការមានសុជីវធម៌និងគោរពច្បាប់បញ្ញត្តិ) យី(យុត្តិធម៌) ជីន (ប្រយ័ត្នប្រយែង) ស៊ីន(ជឿទុកចិត្ត) អៃចុង(រាប់អានអ្នកដទៃ) ឈីនរិន(សេពគប់អ្នកមានគុណធម៌) លីចឺ(ដាក់ចិត្តតម្រង់ទិស) ឈីនស៊េ(ឧស្សាហ៍រៀន) ។ល។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ ថែមទាំងបានលើកឡើងពីក្រមសីលធម៌ក្នុងទំនាក់ទំនងនឹងអ្នក **ដទៃ។** សៀវភៅនេះជាសៀវភៅសំខាន់មួយក្បាលសំរាប់ការអប់រំជាបឋមរបស់គតិវប្បធម៌រូ។

"កូន" មានន័យពីរៈ មួយគឺសំដៅទៅលើមនុស្សមានវ័យក្មេង ជាកូនក្មេង ជាកុមារាកុមារី មួយទៀតគឺសំដៅទៅលើកូនសិស្ស ជាសិស្សានុសិស្ស។"បញ្ញត្តិ" គឺជារបៀបរបប។ "បញ្ញត្តិកូន" មានន័យថា កូនក្មេងឬកូនសិស្សគួរតែចេះចាំរបៀបរបបនិងក្រមសុជីវធម៌។ ក្នុងកុមារភាព គំនិតប្រាជ្ញាយើងនៅមិនទាន់មានភាពចាស់ទុំគ្រាន់បើ ងាយទទួលឥទ្ធិពលពីខាងក្រៅ។ដូច្នេះ បរិស្ថាននិងអ្វីៗដែលយើងរៀនសូត្របានកាលនោះ គឺសំខាន់ក្រៃលែង។ បញ្ញត្តិកូន គឺណែនាំកូនក្មេងនិងកូនសិស្សបង្កបង្កើតទង្វើនិងទម្លាប់យ៉ាងល្អ ឬកពាសុភាពរាបសានិងចិត្តទូលំទូលាយតាំងពីនៅតូចៗ ដើម្បីចាក់ឫសល្អប្រសើរសំរាប់ជីវិតមនុស្សតទៅមុខ។

បញ្ញត្តិកូន មានទម្រង់ មួយវគ្គមានបួនឃ្លា មួយឃ្លាមានបីព្យាង្គ។សៀវភៅនេះចែកជា៥ភាគ ភាគទី១ ការបរិយាយរួម ភាគទី២ ចូលផ្ទះគោរពមាតាបិតា ចេញពីផ្ទះរាប់អានបងប្អូន ភាគទី៣ ការប្រយ័ត្នប្រយែងនិងភាពជឿជាក់ ភាគទី៤ ស្រឡាញ់មហាជន សេពគប់អ្នកមានគុណធម៌ ភាគទី៥ មានពេលវេលានិងចិត្តចង់រៀន ទើបទៅរៀនសិក្សាសៀវភៅគម្ពីរ។ សៀវភៅនេះប្រកបដោយពាក្យអក្សរងាយស្រួលយល់ អានទៅពិរោះ ការពន្យល់និងវិភាគមានហេតុផលជាក់ស្តែង។ កាលពីកណ្តាលនិងចុងរជ្ជកាលឆេង(ប្រហែលចាប់ពីស.វទី១៩) បញ្ញត្តិកូន បានក្លាយជាសៀវភៅកុមារពេញនិយមរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ។ វានៅតែជាសៀវភៅសំខាន់សំរាប់អប់រំកូនក្មេងនៅក្នុងផ្ទះ បឋមសិក្សានិងមធ្យមសិក្សា។ កុមារាកុមារីរៀន បញ្ញត្តិកូន ហើយទន្ទេញស្ទាត់មាត់ ទើបអាចចងចាំសីលធម៌សុជីវធម៌និងឥរិយាបថល្អទុកក្នុងចិត្តបាន។

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com

បញ្ញត្តិកូន ជាសៀវភៅកុមារក៏ពិតមែន ប៉ុន្តែវាមានសារៈប្រយោជន៍ហួសពីកំរិតដែលជាសៀវភៅកុមារទៀតផង។ វាមិនគ្រាន់តែជាសៀវភៅគួរអោយកូនក្មេងរៀននិងទន្ទេញតាមទេ តែក៏គួរអោយមនុស្សពេញវ័យអានដើម្បីយល់ដឹងផងដែរ មិនគ្រាន់តែសមស្របតាមជនជាតិចិនប៉ុណ្ណោះទេ តែក៏គួរឱ្យប្រជាជនទូទាំងពិភពលោកមើលអានផងដែរ។ ពាក្យថា "បើពុំចាប់អារម្មណ៍ទៅការអនុវត្តជាក់ស្តែង គ្រាន់តែអានសៀវភៅជារហូត ទោះបីមានវិជ្ជាខ្លះក៏ពិតមែនក៏គ្រាន់តែជាការបន្ថែមលើទម្លាប់អាក្រក់ឥតប្រយោជន៍របស់ខ្លួនឯង ជាមនុស្សដែលឥតបានការ តើអានសៀវភៅដូចនេះមានប្រយោជន៍អ្វីទៅ? បើគ្រាន់តែធ្វើការអនុវត្តជារហូត ពុំអានសៀវភៅរៀនសូត្រក៏ងាយនឹងធ្វើការតាម តែភាពលំអៀងខ្លួនឯងដោយមិនដឹងពីហេតុផល"។ មួយវគ្គនេះ បានបង្ហាញថា ចំណេះវិជ្ជានិងការអនុវត្តមានសារៈសំខាន់ដូចគ្នាហើយការទទួលចំណេះវិជ្ជានិងការអនុវត្តត្រូវប្រព្រឹត្តជាមួយគ្នា នេះគឺជាអាកប្បកិរិយានិងរបៀបដែលមនុស្សស្គាល់ពិភពលោក។ ពាក្យថា "ការទាមទារនិងការផ្តល់អោយគេ ត្រូវមានខ្នាតកំណត់ ការផ្តល់ត្រូវច្រើនជាងការទាមទារ មុនពេលប្រព្រឹត្តចំពោះជនណាមួយ ត្រូវសួរខ្លួនសិន បើខ្លួនមិនចង់ទទួលសេចក្តីប្រព្រឹត្តដូចនេះទេ ត្រូវឈប់ធ្វើតទៅទៀត" បានបង្ហាញថា ការគោរពគ្នាទៅវិញទៅមកជាវិធានដែលប្រជាជនទាក់ទងគ្នា។ ពាក្យថា "បើសេពគប់អ្នកមានគុណធម៌ ប្រាកដជាមានផលប្រយោជន៍ដ៏វែងឆ្ងាយ គុណធម៌ខ្លួនក៏អាចនឹងកាន់តែរីកចំរើនបន្ថែមទៀត កំហុសនឹងកាត់បន្ថយជាបន្តបន្ទាប់" បានបង្ហាញថា ស្មារតីចង់កែប្រែខ្លួន ចង់រីកចំរើនដោយឥតឈប់ឈរ។ ពាក្យថា "ឱ្យតែជាមនុស្ស គង់តែឈឺឆ្អាលនឹងគ្នាទៅវិញទៅមក សុទ្ធតែរស់នៅក្រោមមេឃដូចគ្នា ជាន់នៅលើដីដូចគ្នា" បានបង្ហាញថា សមភាពនិងសេចក្តីស្រឡាញ់គឺជាការវាយតម្លៃទូទៅ។ របបបញ្ញត្តិនិងសុជីវធម៌ការរស់នៅក្នុងសៀវភៅ បញ្ញត្តិកូន ទាំងនេះនៅតែស័ក្តិសម នឹងសង្គមសព្វថ្ងៃនេះ។ វាអាចបន្តដោយជំនាន់ក្រោយទៀត ដើម្បីទុកជាសម្បត្តិស្មារតីរួមសម្រាប់មនុស្សជាតិទាំងពួង។

វប្បធម៌និងអរិយធម៌ចិន យកចិត្តទុកដាក់ទៅលើការអប់រំក្នុងគ្រួសារ ផ្តោតសំខាន់ទៅលើការអប់រំសីលធម៌និងសុជីវធម៌។ សៀវភៅដែលមានសារៈប្រយោជន៍